

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Ἱταλίας

ἽΟ Ὅσιος Ἡλίας ὁ Νέος ὁ Σικελός, ὁ ἐν Καλαβρία ἀσκήσας* † 17ῆ Αὐγούστου 903

Ὁ Ὅσιος Ἡλίας¹ καταγόταν ἀπὸ ἀρχον-
τικὴ οἰκογένεια τῆς Ἔννα² τῆς Σικε-
λίας καὶ στὸ ἅγιο Βάπτισμα ἔλαβε τὸ ὄνο-
μα Ἰωάννης Ραχίτης (822/823).

ἽΟ Βίος του ἔχει χαρακτηρισθῆ ὡς μία
«πνευματικὴ ὁδύσσεια».

Ἐνώπιον τοῦ κινδύνου τῶν Σαρακηνῶν,
οἱ ὁποῖοι λεηλατοῦσαν τότε τὶς ἀκτὲς μὲ πει-
ρατικὲς ἐπιδρομὲς καὶ ἀπειλοῦσαν νὰ εἰσ-
βάλουν στὸ τμῆμα αὐτὸ τῆς Αὐτοκρατορί-
ας³, οἱ γονεῖς του κατέφυγαν στὸ φρούριο
Καστρομαρία.

Καθὼς μεγάλωνε ὁ Ἡλίας προώδευσε σὲ
εὐσέβεια καὶ θεάρεστα ἔργα καί, ἀκολουθῶν τὴν ἐντολὴ τοῦ Ἀπο-
στόλου νὰ προσεύχεται ἀδιαλείπτως, διῆγε βίον έντονης προσευχῆς.
Σὲ ἡλικία ὀκτῶ ἐτῶν τοῦ ἀποκαλύφθηκε, ὅτι ἔμελλε νὰ ὀδηγηθῆ
σκλάβος στὴν Ἀφρικὴ καὶ προεῖπε ἐπίσης τὶς ἀραβικὲς ἐπιδρομὲς,
οἱ ὁποῖες ἐπρόκειτο νὰ σπεύρουν τὴν συμφορὰ στὴν περιοχὴ.

Μία ἡμέρα, ἐνῶ εὐρίσκετο ἔξω ἀπὸ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως μὲ ἄλλα
παιδιά, ἐφανίσθησαν αἴφνης Σαρακενοὶ πειρατὲς καὶ τὰ αἰχμα-
λώτισαν ὅλα, διακόσια εἴκοσι τὸν ἀριθμὸ (834). Ἐλευθερώθηκαν
ὡστόσο ἀπὸ ἓνα πλοῖο ἀπὸ τὶς Συρακοῦσες καὶ μπόρεσαν νὰ βροῦν
τοὺς γονεῖς τους.

Τρία ἔτη ἀργότερα, ὁ Ἰωάννης ἔλαβε σὲ ὄραμα τὴν ἐντολὴ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν πατρίδα του, ὅπως ὁ Ἀβραάμ, γιὰ νὰ μεταβῆ στὴν Ἀφρική.

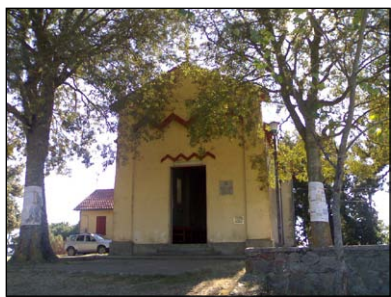
Πράγματι, σύντομα τὸν ἄρπαξαν πάλι πειρατὲς καὶ ὠδηγήθηκε στὴν Βόρειο Ἀφρική. **Τ**ὸν ἀγόρασε ἓνας πλούσιος Χριστιανὸς ἔμπορος ὡς σκλάβο, ὁ ὁποῖος, ὅταν διαπίστωσε τὴν εὐσέβεια καὶ σοφία του, ἐμπιστεύθηκε εἰς αὐτὸν τὴν διαχείρισι τῶν ὑποθέσεων του, καθὼς καὶ τὴν διεύθυνσι τοῦ οἴκου του. **Οἱ** ἀσχολίες αὐτὲς δὲν ἐμπόδιζαν τὸν νέο νὰ προκόβῃ στὶς ἅγιες ἀρετές, προκαλῶν τὸν θαυμασμὸ ὄλων, Χριστιανῶν καὶ Μουσουλμάνων.

Μὲ τὴν ὑποκίνησι τοῦ διαβόλου ὁμοῦς, ὁ ὁποῖος φθόνησε τὶς προόδους του, ἡ σύζυγος τοῦ ἀφέντη του συνέλαβε τέτοιο πάθος γιὰ αὐτόν, ὥστε ἔβαλε σὲ ἐνέργεια κάθε μέσο γιὰ νὰ τὸν ἀποπλανήσῃ.

Μία ἡμέρα καθὼς ἔλειπε ὁ ἄνδρας της, ὡς ἄλλος Ἰωσήφ [Πάγκαλος], ἀπέκρουσε μὲ σταθερότητα τὶς προτάσεις της. **Ἐ**ξωργισμένη ἀπὸ τὴν ἀποτυχία της, ἡ γυναίκα εἶπε στὸν σύζυγό της, ὅτι ὁ ἔμπιστος ἄνθρωπός του δοκίμασε νὰ τὴν ἀτιμάσῃ ἐν τῇ ἀπουσία του. **Ἐ**ὁ δὲ δυστυχὸς Ἰωάννης τότε ὑπέστη τὴν χειρότερη μεταχείρισι, τὴν ὁποῖαν ὑπέμεινε ἀγόγγυστα. **Σ**ύντομα ὡστόσο ἡ γυναίκα συνελήφθη ἐπ' αὐτοφῶρῳ ἀπὸ τὸν ἄνδρα της νὰ μοιχεύῃ, ὁ ὁποῖος τὴν ἀπέπεμψε καὶ ἀφοῦ ἀνεγνώρισε τὴν ἀθωότητα τοῦ Ὁσίου, τοῦ ἐχάρισε τὴν ἐλευθερία του.

Ἐὁ Ὁσίου ἔλαβε σὲ ὄραμα τὴν ἱαματικὴ χάρι καὶ ἐθεράπευσε ἓναν Σαρακηνό, ὁ ὁποῖος εἶχε τραυματισθῆ ἀπὸ ἓναν Χριστιανὸ κατὰ τὴν διάρκεια συμπλοκῆς. **Μ**ετὰ τὸ θαῦμα αὐτό, πολλοὶ ὁμογενεῖς του ἄρχισαν νὰ προσέρχωνται στὸν δοῦλο τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ τοὺς χορηγοῦσε τὴν υγεία τοῦ σώματος, τοὺς κατηχοῦσε στὴν ἀληθινὴ Πίστι, ἔτσι ὥστε πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ζητοῦσαν νὰ βαπτισθοῦν. **Τ**ὸν κατέδωσαν στὸν ἐμίρη καὶ καταδικάστηκε σὲ θάνατο, ἀλλὰ μετὰ ἀπὸ θεϊκὴ παρέμβασι κατάρθωσε νὰ σωθῆ. **Ἐ**φυγε τότε γιὰ ἓνα προσκύνημα στοὺς Ἀγίους Τόπους, ὅπου ἐκάρη Μοναχὸς ἀπὸ τὸν Πατριάρχην Ἡλία Γ' (879-907), ὁ ὁποῖος καὶ τοῦ ἔδωσε τὸ ὄνομά του.

Ἀφοῦ προσεκύνησε μὲ εὐλάβεια τοὺς Ἀγίους Τόπους, μετέβη στὸ ὄρος Σινᾶ, ὅπου ἀσκήτευσεν ἐπὶ τρία ἔτη, συλλέγων ὡς ἐργατικὴ μέλισσα τὰ παραδείγματα ἀρετῆς τῶν ἐκεῖ Πατέρων. **Ἀ**φοῦ ἐπετέλεσε πολλὰς ἰάσεις στὴν Ἀλεξάνδρεια, ἀνεχώρησε γιὰ τὴν Περσία μὲ σκοπὸ νὰ προσκυνήσῃ τὰ ἱερὰ Λείψανα τοῦ Προφήτου Δανιὴλ καὶ τῶν Τριῶν Παίδων καὶ κατόπιν ἔφθασε στὴν Ἀντιόχεια, ὅπου

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Ὁσίου Ἡλίας, σὲ ὄρος τῆς Πάλμι στὸ Ρήγιο.

Τρεῖς Σταυροὶ σὲ ὄρος τῆς Πάλμι στὸ Ρήγιο, εἰς ἀνάμνησιν τῶν τριῶν Σταυρῶν τοῦ Γολγοθᾶ.

τοῦ ἀποκαλύφθηκε ὁ τόπος, στὸν ὁποῖον ὄφειλε νὰ ἐγκατασταθῆ γιὰ νὰ ἀσκητεύσῃ.

Στὸν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς στὴν Σικελία, ἐπέρασε ἀπὸ τὴν Βόρειο Ἀφρική, προεῖπε δὲ στοὺς κατοίκους τοῦ Ρηγίου, τοὺς ὁποίους ἀπειλοῦσε ἕνας τεράστιος ἀραβικὸς στόλος, ὅτι θὰ σώζονταν ἀπὸ τὶς στρατιᾶς τοῦ βυζαντινοῦ Αὐτοκράτορος, πρᾶγμα ποὺ ὄντως συνέβη χάρις στὴν νικηφόρα ἐκστρατεία τοῦ ναυάρχου Βασιλείου Νάσαρ (880). Ἀφοῦ διέμεινε γιὰ λίγο στὸ Παλέρμο, ὅπου συνήντησε τὴν μητέρα του, ἐγκαταστάθηκε στὴν Ταορμίνα καὶ δέχθηκε ὡς μαθητὴ τὸν Δανιήλ, ὁ ὁποῖος ἐφ' ἐξῆς θὰ τὸν ἀκολουθοῦσε πιστὰ σὲ ὅλες τὶς περιοδεῖες του. **Μ**ία ἡμέρα, ὁ Ἡλίας προσέταξε τὸν Δανιήλ νὰ ρίξῃ ἕνα πολύτιμο *Ψαλτήριο* σὲ ἕνα βορβορῶδες ἔλος. **Ὁ** μαθητὴς ἔκανε ὅπως διετάχθη καὶ ὅταν ὁ Γέροντας τὸν ἔστειλε νὰ τὸ πάρῃ πίσω, βρῆκε τὸ χειρόγραφο ἄθικτο. **Ὁ** Ὁσῖος τοῦ εἶπε τότε, ὅτι τὸ βιβλίο διασώθηκε χάρις στὴν ὑπακοή του, ἀλλὰ δὲν ἔπρεπε νὰ προσκολλᾶται ὡστόσο σὲ ὁποιοδήποτε ὑλικὸ κτῆμα.

Ἡ προοπτικὴ μιᾶς νέας ἀραβικῆς εἰσβολῆς ὑποχρέωσε ὡστόσο τοὺς δύο Ἀσκητὲς νὰ πάρουν ἐκ νέου τὸν δρόμο τῆς ἐξορίας, μὲ σκοπὸ νὰ εὔρουν τόπο κατάλληλο γιὰ τὸν ἡσυχαστικὸ βίον. **Κ**ατὰ τὴν παραμονὴ τους στὴν Πελοπόννησο, παρὰ τὶς προσπάθειές τους νὰ μὲνουν ἀπαρατήρητοι, ὁ Ἡλίας ἐπετέλεσε πλῆθος ἰάσεων. **Κ**ατόπιν μετέβησαν στὸ Βουθρωτὸ τῆς Ἡπείρου, ὅπου ἐκίνησαν ὑποψίες, ὅτι ἦσαν κατάσκοποι στὴν ὑπηρεσία τῶν Σαρακηνῶν καὶ φυλακίσθηκαν. Ἀφοῦ ὁ ὑποστράτηγος Ἔπινος, ὁ ὁποῖος τοὺς μεταχειρίσθηκε μὲ βία καὶ σκληρότητα, βρῆκε τὸν θάνατο ποδοπατημένος ἀπὸ ἕνα ἀφηνιασμένο ἄλογο, οἱ δύο Μοναχοὶ συνέχισαν τὸν δρόμο τους πρὸς τὴν Ρώμη.

Ὁταν ἔφθασαν στὴν Καλαβρία διὰ μέσου τῆς Κέρκυρας, ὁ Ὁσῖος Ἡλίας βρῆκε στὸ Σαλίνας⁴, ὄχι μακριὰ ἀπὸ τὸ Ρήγιο, πλησίον τῆς Σεμινάρας στοὺς πρόποδες τοῦ Ὄρους Αὐλίνα (σημ. Ἅγιος Ἡλίας τῆς πόλεως Πάλμης), τὸν τόπο τὸν ὁποῖον τοῦ εἶχε ὑποδειχθῆ στὸ

ὄραμα τῆς Ἀντιόχειας, ὅπου καὶ ἔζησαν ἐν ἡσυχίᾳ μὲ τὸν Δανιήλ. **Οἱ** κάτοικοι σύντομα ἄρχισαν νὰ συρρέουν, καὶ ἀναγκασμένος ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ προσέφερε τὴν σωτηρία σὲ πολλοὺς ἀπὸ αὐτοὺς, διαβλέπων τὰ μυστικὰ τῶν καρδιῶν αὐτῶν καὶ διδάσκων αὐτοὺς νὰ ἀναζητοῦν τὰ ἄνω πράγματα. Ἐθεράπευε κάθε εἶδους ἀσθένειες καὶ ἐμφανιζόταν ἀκόμη καὶ στὸ τιμόνι τῶν κινδυνευόντων караβιῶν, γιὰ νὰ τὰ σώσῃ ἀπὸ τὰ λυσσασμένα κύματα. Προέβλεψε ἐπίσης τὴν ἐπικείμενη εἰσβολὴ τῶν Ἀράβων στὴν Σικελία, διευκρινίζων ποιὲς πόλεις θὰ ἀντιστέκονταν καὶ ποιὲς θὰ καταλαμβάνονταν. Πρῶτος, εὐχαρις καὶ προσηνὴς πάντα, ὁ Ὅσιος πορευόταν τὴν βασιλικὴ ὁδὸ, μεταξὺ μεγαλείου καὶ ταπεινότητος καὶ προσεῖλκυε ἀκαταμάχητα ὄσους τὸν ἐπλησίαζαν νὰ ἐξομολογοῦνται τὶς ἀμαρτίες αὐτῶν καὶ νὰ μιμοῦνται τὴν πολιτεία του, καθὼς ἦταν ζωντανὸ παράδειγμα τῆς εὐαγγελικῆς τελειότητος.

Μετὰ ἀπὸ ὄραμα τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, ὁ Ἡλίας καὶ ὁ μαθητὴς του πῆραν πάλι τὸν δρόμο γιὰ τὴν Ρώμη, ὅπου ἔγιναν δεκτοὶ μὲ τιμὲς ἀπὸ τὸν Πάπα Στέφανο. **Ὅταν** ἐπέστρεψαν στὸ ἐρημητήριό τους στὸ Σαλίνας, ἓνα ὄραμα προειδοποίησε τὸν Ὅσιο γιὰ μίαν ἐπικείμενη ἐπίθεσι τῶν Σαρακηνῶν στὸ Ρήγιο. **Ἔτσι** ὑποχρεώθηκαν πάλι νὰ καταφύγουν στὴν Πάτρα, ὅπου ὁ Ἡλίας ἐλευθέρωσε τέσσερις δαιμονισμένους. **Ὅταν** ὁ κίνδυνος ἀπομακρύνθηκε, γιὰ κάποιον διάστημα ἐπέστρεψαν στὸ Σαλίνας, ἀλλὰ τότε ἡ ἀθρόα προσέλευσις τῶν εὐσεβῶν ἐπισκεπτῶν τὸν ἀνάγκασε νὰ ἀποσυρθῇ στὸ ὄρος Μεσολονιανό. Προεφήτευσεν τὶς συμφορὰς, οἱ ὁποῖες ἐπρόκειτο νὰ ἐνσκήψουν στὸ Ρήγιο καὶ παρώτρυνε τοὺς κατοίκους νὰ μετανοήσουν, ἐκεῖνοι ὅμως ἀγνόησαν τὶς προειδοποιήσεις του. **Ὁ** Ὅσιος τοὺς ἐγκατέλειπε τότε στὴν μοῖρα τους καὶ κατέφυγε στὸ ὄχυρὸ Ἁγία Χριστίνα, ὅπου τὸ κήρυγμά του ἔγινε δεκτὸ μὲ πίστι ἀπὸ τοὺς Χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι ἔδειξαν εἰλικρινῆ διάθεσι μετανοίας καὶ ἀξιώθηκαν ἔτσι νὰ ἀποκρούσουν τὴν ἐπίθεσι τῶν βαρβάρων.

Ὅταν ὁ Ὅσιος Ἡλίας ἐπέστρεψε στὸ Σαλίνας, ὁ διοικητὴς τοῦ

Χωριὸ Ἁγία Χριστίνα.

βυζαντινοῦ στόλου Μιχαὴλ ζήτησε τὴν συμβουλὴ του γιὰ τὸν τρόπο, μὲ τὸ ὁποῖο θὰ μπορούσε νὰ νικήσῃ τοὺς ἐχθρούς. **Ὁ** Ὅσιος τοῦ συνέστησε νὰ κἀνῃ τὸν στρατό του ἔθνος ἅγιον, ὅπως ἄλλοτε ὁ Μωϋσῆς (Ἐξ. ιθ' 6), ἀπαγορεύων στοὺς στρατι-

ᾧτες του νὰ παραδίδωνται στὴν μέθη καὶ τὴν ἀκολασία. **Ῥ** Μιχαὴλ ἀκολούθησε τὴν συμβουλὴ αὐτὴ καὶ ἐπέτυχε μία νίκη τόσο λαμπρὴ, ᾧστε ὁ Αὐτοκράτωρ τὸν διώρισε Διοικητὴ τῆς Καλαβρίας. **Τ**οῦτο ὁμως δὲν ἦταν ἀρκετὸ γιὰ νὰ ἀποτρέψῃ τὴν ὀλοένα καὶ μεγαλύτερη ἀπειλὴ τῆς εἰσβολῆς. **Ῥ** Ὅσιος, ἡλικιωμένος πλέον, παρέμενε στὸ ἐρημητήριό του καὶ δεχόταν τοὺς πιστοὺς γιὰ νὰ τοὺς προσφέρῃ παρηγοριὰ στὶς θλίψεις τους καὶ νὰ τοὺς προτρέπῃ νὰ κάνουν ὑπομονὴ στὶς δοκιμασίες, τὶς ὁποῖες ἐπιτρέπει ὁ Θεὸς γιὰ τὸν ἐξαγνισμό τῶν ἀμαρτιῶν τῶν μὲν καὶ τὴν πνευματικὴ τελείωσι τῶν δέ. **Ἀ**κόμη καὶ Ἐπίσκοποι προσέρχονταν νὰ λάβουν τὶς συμβουλές του καὶ ἡ φήμη του ἐφθασε μέχρι τὸν Λέοντα **Ζ** τὸν Σοφὸ, ὁ ὁποῖος τοῦ ζήτησε νὰ προσεύχεται γιὰ τὴν Αὐτοκρατορία.

Ἀφοῦ ἐκήρυξε τὴν μετάνοια γιὰ μία ἀκόμη φορὰ στοὺς κατοίκους τοῦ Ρηγίου, ὁ Ὅσιος Ἡλίας ἐφθασε στὸ Ἀμάφι, ὅπου ἔμαθε ὅτι ἡ πόλις τῆς Ταορμίνα εἶχε καταληφθῆ ἀπὸ τὸν στρατηγὸ Ἰμπραῆμ, ὁ ὁποῖος εἶχε ἔλθῃ ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴ ἐπὶ κεφαλῆς μεγάλου στόλου καὶ ὅτι ἀφοῦ τὴν ἔκαψε, πέρασε ἀπὸ τὸ σπαθὶ τοὺς περισσότερους τῶν κατοίκων τῆς (902). **Ο** Ἱσρακινοὶ κατευθύνθηκαν ἐν συνεχείᾳ στὸ Ρήγιο καὶ τὴν Κοσέντια, σχεδιάζοντας νὰ προωθηθοῦν ὡς τὴν Κωνσταντινούπολι. **Ῥ** Ὅσιος Ἡλίας ὁμως ὠπλίσθηκε μὲ προσευχὲς καὶ νηστεῖες καὶ ὁ Ἰμπραῆμ ἀπέθανε ἀπὸ δυσεντερία κτυπημένος ἀπὸ τὴν ὀργὴ τοῦ Θεοῦ.

Ἀίγιο ἀργότερα, ὁ φιλομόναχος Αὐτοκράτορας Λέων **Ζ** κάλεσε τὸν Ὅσιο Γέροντα νὰ πάῃ στὴν Κωνσταντινούπολι. **Ῥ** Ἡλίας πῆρε πάλι τὸν δρόμο, παρὰ τὰ ὀγδόντα χρόνια του. **Σ**τὴν Ναύπακτο προεῖπε, ὅτι ὁ τεράστιος στόλος τῶν Ἱσρακινοῦν ποὺ ἐτοιμαζόταν νὰ ἐπιτεθῆ στὴν Βασιλεύουσα θὰ ἀποτύγχανε στὴν προσπάθειά του, ἀλλὰ θὰ καταλάμβανε τὴν Θεσσαλονίκη. **Ῥ** Ὅσιος, ἄρρωστος, ἐφθασε μὲ δυσκολία στὴν Θεσσαλονίκη καὶ ἀφοῦ προσεκύνησε τὸν **Ναὸ** τοῦ Ἁγίου Δημητρίου παρέδωσε τὴν ψυχὴ του στὸν Κύριο, σὲ ἕνα χωρὶ πλῆσιον τῆς πόλεως, τὴν 17ῃ Αὐγούστου 903.

Τὸ Ὅρος Ἅγιος Ἡλίας (575 μ.).

Μετὰ τὴν Ἐξόδιο Ἀκολουθία, στὴν ὁποία παρέστη ὁ ἴδιος ὁ Διοικητής, τὸ σκῆνωμά του ἐκτέθηκε γιὰ ἐννέα μῆνες στὸν **Ναὸ** τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (Ροτόντα). **Κ**αθὼς διατηρήθηκε ἀφθορο, ὁ Αὐτοκράτωρ ἤθελε νὰ τὸ μεταφέρῃ στὴν Βασιλεύουσα. **Ῥ**ὅταν ὁμως διάβασε μία

ἐπιστολή, στὴν ὁποία ὁ Ὅσιος τοῦ ζητοῦσε νὰ φέρῃ τὸ σῶμα του στὴν Μονὴ του στὴν Σικελία, ὑποτάχθηκε στὴν τελευταία ἐπιθυμία του. Ὁ μαθητὴς του Δανιὴλ τὸ μετέφερε ὀπίσω στὴν Καλαβρία, στὴν Μονὴ του, ἡ ὁποία ἔκτοτε ἔλαβε καὶ τὸ ὄνομά του.

Τὸ τίμιο Λεῖψανο ἔγινε δεκτὸ μὲ τιμὴ καὶ εὐλάβεια ἀπὸ τοὺς Μοναχοὺς τῆς Μονῆς Σαλίνας καὶ ἐκεῖ ἐπετέλεσε πλῆθος θαυμάτων.

Ἡ μνήμη του ἔμεινε ζωντανὴ στὴν Μονὴ του μέχρι τὴν πλήρη καταστροφὴ τῆς, κατὰ τὸν ΙΗ' αἰῶνα. Ἡ αὐτοκρατορικὴ αὐτὴ Μονὴ τοῦ Ὁσίου Ἡλιοῦ, ἡ ὁποία εὐεργετήθηκε ἰδιαίτερα ἀπὸ τὸν Λέοντα τὸν Σοφὸ, ὑπῆρξε μίᾳ ἀπὸ τὶς σημαντικότερες τοῦ Ὁρθοδόξου Μοναχισμοῦ τῆς Νοτίου Ἰταλίας καὶ κέντρο διατηρήσεως τοῦ Ἑλληνορθοδόξου πολιτισμοῦ.

Περὶ τὸ 1072, ἐκοιμήθη ἐκεῖ καὶ ὁ Ὅσιος Φιλάρετος ὁ Κηπουρὸς († Μνήμη: 8η Ἀπριλίου), καὶ ἔκτοτε ἡ Μονὴ ἔμεινε γνωστὴ μὲ τὰ ὀνόματα καὶ τῶν δύο Ἀγίων.

Στὴν θέσι τῆς παλαιᾶς Μονῆς τὸ ἔτος 2005 ἀνεγέρθη νέα Μονὴ, μίᾳ ἀπὸ τὶς ὀλίγες Μονές, οἱ ὁποῖες ἐπαναλειτοιοῦν.

* * *

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῶν ὀσίων τὸ κλέος καὶ Θεσβίτου συνώνυμον, τὸν ἐκ Σικελίας φανέντα καὶ ἐν Λακωνία ἀσκήσαντα· συνόμιλον τῶν Ἰαματικῶν, τὸν σώζοντα ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν· προοράσεων γὰρ θείων, τὸν μηνυτήν, Ἡλίαν εὐφημήσωμεν· δόξα τῷ Σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ Σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ Σου πᾶσιν ἰάματα.

Ἐτερον Ἀπολυτίκιον

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῆς Ἀγγέλων τὸν βίον ἐν σαρκὶ μιμησάμενος, ὦφθης τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ προφήτης ἐν χάριτι, Ἡλία Σικελίας καλλονὴ καὶ Ἔννης ὁ πανθαύμαστος βλαστός, διὰ τοῦτο τὴν Σὴν μνήμην τὴν φωταυγῆ, τιμῶντες ἀνακράζομεν. Δόξα τῷ Σὲ δοξάσαντι, δόξα τῷ Σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ Σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

+

Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ, τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ, προσκύνησις καὶ εὐχαριστία, εἰς τοὺς αἰῶνας, τῶν αἰῶνων. Ἀμήν! →

Ὁρθόδοξη Μονὴ τῶν Ὁσίων Ἡλίας καὶ Φιλάρετου στὴν Σεμινάρα.

(*) *Νέος Συναξαριστής τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας*, ὑπὸ Ἱερομονάχου Μακαρίου Σιμωνοπετρίτου, τ. ΙΒ', Αὐγουστος, σελ. 179-183, ἐκδόσεις «Ἰνδικτος», Ἀθήναι 2009. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

1. Ἄγνοεῖται ἀπὸ τοὺς βυζαντινοὺς *Συναξαριστὲς* καὶ διακρίνεται ἀπὸ τὸν Ἅγιο Ἠλία τὸν Σηλαιώτη († Μνήμη: 11η Σεπτεμβρίου, *βλ. ἐδῶ*), στὸν ὁποῖο παρέδωσε τὴν διοίκισιν τῆς Ἀδελφότητος τοῦ Σαλίνας.

2. Ἡ Ἔννα εὐρίσκεται στὸ κέντρο τῆς Σικελίας, στὸ ὑψηλότερο σημεῖο, τὸ ὁποῖο δεσπόζει σὲ ὁλόκληρην τὴν περιοχὴ σὲ ὑψόμετρο 931 μέτρων. Ὀνομάζεται γιὰ τὴν κεντρικὴ τῆς θέσης «Ὀμφαλὸς τῆς Σικελίας». Μέχρι τὸ 1926 ὀνομαζόταν «Καστροτζιοβάννι».

3. Ἡ Σικελία καὶ ἡ Νότια Ἰταλία ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ Η' αἰ. ὑπέφεραν διαρκῶς ἀπὸ ἐπιδρομὰς καὶ λεηλασίαις τῶν Σαρακηνῶν πειρατῶν ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴ. Τὸ 831 κατέλαβαν τὸ Παλέρμο καὶ προχώρησαν ἀργὰ μέχρι τὶς Συρακοῦσαι, τὶς ὁποῖαι κατέλαβαν τὸ 878. Ὁ Βίος τοῦ Ὁσίου Ἠλιοῦ περιγράφει τὴν ἐπικρατοῦσα κατάστασιν ἐν τῇ περιοχῇ αὐτῇ τὶς παραμονὰς τῆς καταλήψεως τῆς Ταορμίνα (902), ἡ ὁποία ἀποτελοῦσε τὸ τελευταῖο βυζαντινὸ ὄχυρόν κατὰ τῆς ἀραβικῆς εἰσβολῆς. **Βλ.** ἐπίσης Ἅγιος Σάββας ὁ Σικελὸς († Μνήμη: 6η Φεβρουαρίου).

4. Σχετικὰ μὲ τὴν θέσιν τῆς Μονῆς τοῦ Ὁσίου, ὁ Μοναχὸς Κοσμᾶς ἀναφέρει: «Τὸ ἅγιον λείψανόν του μεταφέρθηκε εἰς τὴν χώραν τῶν Σαλινῶν λίγο πρὶν πάνω ἀπὸ τὸ Ρήγιο, ὅπου εἶχε κτίσει τὸ Μοναστήριον τοῦ 884. Στὸ ἴδιον μοναστήριον ἔζησε καὶ ἐτάφη λίγο ἀργότερα καὶ ὁ ὁσιος Φιλάρετος. Σήμερα δὲν σώζεται τίποτε ἀπὸ τὸ Μοναστήριον».

(Βλ. Ἀωνύμου μοναχοῦ, Βίος καὶ πολιτεία τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἠλία τοῦ Νέου (τοῦ Σικελιώτη) καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου, ποίημα Προκοπίου Μοναχοῦ. Ἐπιμέλεια ἐκδόσεως καὶ μετάφρασις τὴν Νέα Ἑλληνικὴ, Ἀγιορείτου Μοναχοῦ Κοσμᾶ, ἔκδ. ΑΚΡΙΤΑΣ, Ἀθήνα 1993, σελ. 21).

Ελβετία
Μιλάνο Milano
Φλωρεντία Firenze
Ρώμη Roma
Ρωμαϊκή θάλασσα
Τυνησία
Τρίπολη
Τυνησία
Τύνιδα
Τουρκία
Αγκυρα Ankara
Αττάλεια Antalya
Κύπρος
Λίβανος
Ισραήλ
Καίρο
Αίγυπτος
Αυστρία
Ουγγαρία
Ρουμανία
Βουκουρέστι București
Μολδαβία
Οδησός Odesa
Μαύρη Θάλασσα
Ακτό Ακταύ
Αιτίραου Ατιράου
Αζερμπαϊτζάν
Γεωργία
Τυφλίδα Tbilisi
Περεβάν Tbilisi
Τεχεράνη Teheran
Περσία
Κουβέιτ
Κουβέιτ
Περσικός Κόλπος
Μεσόγειος Θάλασσα
Αλβανία
Κόσοβο
Σκόπια
Βουλγαρία
Κωνσταντινούπολη Istanbul
Ελλάδα
Βουθρωτό
Πάτρα
Ναύπακτος
Αθήνα
Πελοπόννησος
Ρήγιο
Ταορμίνια
Έννα
Παλέρμο Palermo
Μάλτα
Σαμπά
Λιβύη